

5848

15 17 70
Επιτομή

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς τε καὶ Πνευματικῆς :

Ὁριστικὴ τῶν γραφῶν ἐκάστου τῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν· καὶ
παραίνετικὴ εἰς πάντας τοὺς ἡμετέρους
Ὁρθοδόξους, εἰς τὴν ὑπακοὴν καὶ
εὐπίθειαν τῶν ἐν αὐτῇ διαφόρων
Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων.

Συζητήσια, καὶ διακηρυχθεῖσα παρὰ τοῦ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
καὶ ΘΕΙΟΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑ-
ΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ,

καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει,

κατὰ τὸ Πατριαρχεῖα.

παρὰ Λ. Ἀργυράμηνω.

σολτ.

Εἰδοποίησις, περί συστάσεως ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς τε καὶ πνευματικῆς. Ὅριστικὴ τῶν χρῆσιν ἐκάστου τῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν καὶ παραινετικὴ εἰς πάντας τοὺς ἡμετέρους Ὀρθοδόξους, εἰς τὴν ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν τῶν ἐν αὐτῇ διαφόρων Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ καὶ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Ἐντιμότατοι Κληρικοί τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Εὐλαβέσατοι Ἱερεῖς, καὶ Ὁσιώτατοι Ἱερομόναχοι οἱ ψάλλοντες ἐν παῖς Ἰεραῖς Ἐκκλησίαις τῆς πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ, καὶ ὅλου τοῦ Καταξένου, Τίμιοι Ἐπίτροποι τῶν Ἐκκλησιῶν, Πρωτομαγίστρος, καὶ Μαγίστρος τῶν εὐλογημένων Ῥουφετίων, καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἐκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος· χάρις εἰη ὑμῖν, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δέ εὐχή, εὐλογία, καὶ συγχώρησις. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Προανάρχου Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὐδὲν ἄλλο τέλος ἦλθεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος, εἰ μὴ διὰ τὴν ἡμῶν σωσὴν τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο ἐφάνερωσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ὀρθὴν γνῶσιν, καὶ τὴν ἀληθῆ λατρείαν τοῦ Θεοῦ· παρέδωκε τὴν ὀρθόδοξον πίσιν· συνεστήσατο διὰ τῶν Ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων τὴν ἁγίαν τοῦ Ἐκκλησιᾶν, ὡς λαμβάνοντες ἐξ αὐτῆς ἀενάως οἱ πιστοὶ τὰ σωτηρικῶδη μαθήματα, καὶ ἐξακολουθοῦντες ταῦτα ἀπαράβατως, νὰ ἐπιτυχάνωσι τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν των, καὶ οὕτω νὰ καταντῶσιν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Θεοανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν, παρ' οὗ λαβόντες ἀμέσως οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι οὐ μόνον τὴν πνευματικὴν χάριν καὶ ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τῆς ἀληθοῦς ποιμαντορίας τῶν λογικῶν αὐτοῦ προβάτων, παρέδωκαν αὐτὰ ταῦτα ταῖς αὐτῶν διαδόχοις καὶ Ἱεράρχαις, οἵτινες ἔχοντες ταῦτα ὡς γνῶμονας ἀκριβεῖς, καὶ ὄρους ἀπαράβατους μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ὀφείλουσι νὰ ὀ-

δηλώσει τὰ λογικά τοῦ Χριστοῦ πρόβατα εἰς νομᾶς σωτηρίους, ἐν ἔργῳ ἀποδεικνύντες τὴν πρὸς τὸν Ποιμενάρχην Χριστὸν ὀφειλομένην ἀγάπην των, κατὰ τὴν ἐν Εὐαγγελίῳ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἐντολὴν, "Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου". Τούτοις καὶ ἡμεῖς ἀλληλοδιαδόχως ἐπομένοι, ἅμα τοῦ παγκοίνου τῆς Ἐκκλησίας σκάφους ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμίν μας οὖσαν, κατὰ κινήν τοῦ Ἔθνους ἐπίμονον πρόσκλησιν, γνωρίζομεν χρεὶς μας ἀπαραίτητον, τὸ νὰ παρατηρήσωμεν προηγουμένως τὴν πνευματικὴν τοῦ ποιμνίου κατάστασιν, τὸ ὅποιον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἐνεπισεύθη, διὰ νὰ εὐρωμεν ἐπομένως τοὺς ἀρμοδιωτέρους τρόπους τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποιμαντικῶν ἡμῶν χρεῶν. Ἀλλὰ καιρῶς ἐπλήγημεν τὴν καρδίαν, ἰδόντες παρ' ἐλπίδα τὴν πνευματικὴν τοῦ ποιμνίου κατάστασιν· μεγίστη ψυχρότης καὶ ἀδιαφορία εἰς τὰ θρησκευτικὰ, ἀμάθεια τῶν Χριστιανικῶν καθηκόντων, χωρὶς κἀνένα πόθον πρὸς γνῶσιν καὶ ἐκτέλεσιν τούτων, τρυφή, διαφθορά, πολυτέλεια, περιφρόνησις τῶν Ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξουδένωσις τοῦ Κλήρου, καὶ γενικῆ σχεδὸν ἀπίθεια εἰς τὸν ἐνδοξον ζυγὸν τῆς Πίστεως. Πλήθος Ἐτεροδόξων καὶ διεφθαρμένων, ἢ ἀργυρωνήτων ὁμοειδῶν, οἵτινες ἠνωμένοι ἀγωνίζονται νὰ διασθενώσῃ τὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ νὰ σπείρωσι τὴν κακοδοξίαν εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους πιστοὺς. Διδάσκαλοι διεφθαρμένοι καὶ κατὰ τὴν θρησκείαν, καὶ κατὰ τὰ ἦθη βιβλιάρια ἐτεροθρησκα, καὶ πλήρη αἱρέσεων πανταχοῦ εὐρισκόμενα, καὶ κυκλοφοροῦντα πρὸς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν τῶν Πιστῶν! Ταῦτα πάντα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀξιοδάκρυτα, καὶ λυπηρὰ θεάματα παφροῦσιαζόμενα ἀδιακόπως εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, τοσοῦτον καταπληγώνουσι τὴν ψυχὴν μας, ὥστε ἤθελον μᾶς ρίψῃ εἰς ἀπόγνωσιν, ἐάν δὲν ἐδοξάζομεν κατὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὅτι οἱ πύλαι τοῦ Ἄδου δὲν θέλουσι κατισχύσει ποτὲ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

§. 2. Οἱ ἡμέτεροι προκάτοχοι ἰδόντες τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὅποιον ἡ Ὀρθοδοξία εὐρίσκετο, ἤρξαντο μὲν νὰ λαμβάνωσι μέτρα, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ κακὸν καθ' ἐκάστην γιγαντιαίως προχωρεῖ, καὶ φθείρει, ἐσοχάσθημεν ὀναγκαίως, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα δραστηριώτερα καὶ τακτικώτερα, καὶ μία ἀκατάπαυτος ἀγρυπνία καὶ ἐπιστάσις, διὰ νὰ κάμωμεν γάσιν εἰς τὸ κακὸν, καὶ νὰ θεραπεύσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν, τὰς πληγὰς τῆς Ἐκκλησίας. Προσκαλοῦμεν λοιπὸν πατρικῶς ὅλα τὰ

γνήσια τέκνα τῆς Ὀρθοδοξίας νὰ συνδράμωσι μὲ ἡμᾶς, διὰ νὰ ἐκρίζωσωμεν ταῦτα τὰ διάφορα ζιζάνια ἀπὸ τὴν ἀμπελον τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ σπείρωμεν τὸν σπόρον τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ εἰμὲθα βέβαιοι ὅτι περιχαρῶς θέλετε συνδράμει ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ μάλιστα οἱ Ἱερωμένοι, εἰς τοῦτο τὸ ψυχοφελὲς ἔργον, τὸ ὅποιον ἀποβλέπει τὸν στριγμὸν τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους.

§. 3. Δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα αἷτια, γνωρίσαντες ἀναγκαῖον, ὅτι απαιτεῖται ἀδιάκοπος σκέψις καὶ μελέτη, διὰ νὰ ἐρεῦρωμεν τὰς ἀναλόγους θεραπείας, καὶ διὰ νὰ δώσωμεν κανονικὴν εὐταξίαν, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις μᾶς συγχωροῦν, εἰς τὰ πνευματικὰ, καὶ ἐκκλησιαστικά ἡμῶν χρεῖ, ὥστε νὰ ἀποφασίζωνται τὰ πάντα ἐννομώτερα καὶ βασιμώτερα, καὶ νὰ ἐνεργῶνται ταχύτερα καὶ ἀσφαλέστερα, τὰ ὅποια καὶ νὰ ἐκτελίσωμεν μόνοι μας βλέποντες σχεδὸν ἄδύνατον, διὰ τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἀσχολίας μας, σκέψεως Συνοδικτῆς περὶ τούτων γενομένης, μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Ἀρχιερέων, καὶ Ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖόν τε καὶ συμφέρον εἰς τὰς παρούσας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ Ἔθνους περιστάσεις, νὰ συστήσωμεν μίαν Ἐπιτροπὴν περὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πνευματικῶν ὑποθέσεων, τῆς ὁποίας μέλλομεν νὰ προεδρεύωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ, καὶ νὰ διευθύνωμεν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Αὕτη ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ μέλλει νὰ συνέργηται μὲ ἡμᾶς εἰς τεταγμένας ἡμέρας, διὰ νὰ συσχεπτῶμεθα περὶ τῶν πνευματικῶν ὑποθέσεων, καὶ ἔπειτα κάθε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐκτελῇ τὰ κοινῶς ἀποφασισθησόμενα ἰδιαιτέρως εἰς τὸν κλάδον του. Κάθε μέλος ταύτης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς, καὶ πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ εἶναι πρῶτον μὲν ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν Ἱερωμένων· διότι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην μέλλει νὰ διαπραγματεύωνται, καὶ νὰ ἀποφασίζωνται πράγματα Ἱερά καὶ Θεῖα· ἔπειτα δὲ, διὰ νὰ ἐκτελῇ πρεπόντως τὰ ἱερά αὐτοῦ χρεῖ, πρέπει νὰ ἔχῃ παιδείαν βάσιμον εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά, ἐφρόνησιν μαρτυρουμένην, βίον ἀκατηγόρητον, ἀρετὴν ὁμολογουμένην, ζῆλον πρὸς τὰ πνευματικά, καὶ πρὸ πάντων ἀφιλοκέρδειαν, καὶ μόνον σκοπὸν εἰς τὰς ἐνεργείας του, νὰ δοξασθῇ ὁ Θεός, καὶ νὰ ἀφελθῇ ὁ πλῆσιον, ὥστε συγχρόνως νὰ χαίρῃ καὶ ὅλον τὸ θάβρος, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Ἐκκλ-

κλησίας, καὶ ὅλην τὴν ὑπόληψιν μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων. Τοιοῦτοι
μας ἐφάνησαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Μεσημβρίας κύριος Σα-
μουὴλ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ῥηθύμνης κύριος Ἰωαννίκιος, ἐν
Χριστῷ ἡμῖν ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί, καὶ Συλλειτουργοί, καὶ ὁ Ἱεροδιδά-
σκαλος κύριος Εὐσέβιος, ὁ καὶ Ἱεροκλήρξ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης
Ἐκκλησίας, οἵτινες ὡς συγκεκροτημένοι μετὰ ταῦτα καθ' ὅσον τὸ δυνα-
τὸν, ἐνεκρίθησαν ἀξιοὶ τῆς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, προσλαμβάνοντες
καὶ ὑπαλλήλους συμβουλοῦς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ῥηθησομένων ἑρω-
τῶν, τοὺς Ἱερολογιωτάτους, τὸν τε κύριον Βενιαμῖν, καὶ τὸν κύριον
Διονύσιον Ἀγορίτην, ἀνδρας ἐπὶ παιδείᾳ κεκοσμημένους, καὶ Θείῳ
ζῆλῳ σεμνυνομένους.

§. 4. Καὶ δὴ γράφοντες διὰ τοῦ παρόντος Ἐκκλησιαστικοῦ, καὶ Συ-
νοδικοῦ Γράμματος, συνισῶμεν Ἐπιτρόπους, Τοποτηρητάς μας, καὶ
Διευθυντάς εἰς τὰς ῥηθησομένους Πνευματικούς Κλάδους, τὰ διαληφθέν-
τα τρία ὑποκείμενα, τὸν τε Ἱερώτατον Μητροπολίτην Μεσημβρίας,
τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ῥηθύμνης, καὶ τὸν Ἱεροδιδάσκαλον
Κύριον Εὐσέβιον, ἀποδίδοντες εἰς ἕκαστον τὰ ἀκόλουθα χρέη. Καὶ εἰς
μὲν τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Μεσημβρίας τὰ δύο ταῦτα.

- „ Τὴν ἐξέτασιν τῶν χειροτονουμένων,
- „ καὶ τὴν διευθύνσιν τῶν Πνευματικῶν Πατέρων.

Διὰ τοῦτο καὶ διορίζομεν.

A'. Ὅταν ἀναγκαιοῖ νὰ χειροτονηθῆ τις διάκονος, ἢ Ἱερεὺς, πρέ-
πει νὰ ἐμρανίζηται πρὸς τὴν Ἱερότητά του, διὰ νὰ τὸν κάμνη τὰς ἀ-
παιτουμένας ἐξετάσεις, ἢ δὲ Ἱερότης του οφείλει νὰ παρατηρῆ τοὺς
μέλλοντας Ἱερωθῆναι, ἐὰν ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα παρὰ τῶν Κανόνων,
δηλονότι, τὴν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν, τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ
πατρὸς, τὴν μαρτυρίαν τῶν Συνεγοριτῶν του περὶ ἀμέμπτου βίου, τὴν
κλίσιν του πρὸς τὰ Πνευματικά, καὶ ἐὰν ἤξεύρῃ τοῦλάχιστον τὰ ἀπα-
ραίτητα χρέη τοῦ ἐπαγγέλλομένου· ὅταν καλῶς τὸν ἐξετάσῃ περὶ
τούτων ἀπάντων, καὶ περὶ ὧν ἄλλων θεσπίζουσιν οἱ νόμοι τῆς Ἐκ-
κλησίας, καὶ τὸν ἐγκρίνῃ ἀξίον χειροτονίας Διακόνου, ἢ Ἱερέως,
θέλει δίδῃ εἰς αὐτὸν ἐγγράσον τὴν ἀδειαν, τὴν ὑποίαν θέλει τὴν παρ-
ῥησίαζῃ, ὅπου ἀνήκει, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἐκπλήρωσίν της· ἐὰν δὲ
εὐρῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν κωλύοντα τινὰ, ἢ ἀπορίας, θέλει τὰ καθυπο-
βάλλῃ εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ.

Ε-

B'. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν Πνευματικῶν Πατέρων δὲν ἔχωσι τὰς ἰκαν-
νὰς θεωρίας τούτου τοῦ ὑψηλοῦ ἐπαγγέλλομένου, καὶ ἐπειδὴ δὲν γνωρί-
ζουσιν εἰς ποίαν κατὰ τὴν εὐρίσκονται τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τὰ
τέκνα, καὶ ποῖα μέσα εἶναι ἀρμοδιώτερα πρὸς ἀπάντησιν τοῦ κα-
κοῦ, καὶ διόρθωσιν τῆς διαφθορᾶς τῶν ἡθῶν, διὰ τοῦτο θέλει προ-
διορίσει εἰς αὐτοὺς νὰ συνέρχωνται παρ' αὐτῶ εἰς τεταγμένας ἡμέρας,
διὰ νὰ τοὺς καθοδηγῇ· καὶ ταῦτά εἰσι τὰ ἰδίως προδιοριζόμενα τῇ
Ἱερότητί του χρέη.

§. 5. Εἰς δὲ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ῥηθύμνης ἀποδίδομεν
τὰ τρία ταῦτα, τοῦτέστι,

- „ Τὴν ἐξέτασιν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν, καὶ πώλησιν τῶν Βιβλίων,
- „ Τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν,
- „ Καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Διὰ τοῦτο καὶ διορίζομεν.

A'. Ὅς τις τῶν ἡμετέρων θέλει νὰ τυπώσῃ κάποιον βιβλίον ἐν Κων-
σταντινουπόλει, πρέπει νὰ κάμνη δύο ἀντίγραφα ὁμοῖα, καὶ νὰ τὰ
παράδῃ εἰς χεῖρας τῆς Θεοφιλείας του, διὰ νὰ τὰ παρατηρῇ, καὶ
ἂν οὐ δὲν εὐρῆ τι ἐναντίον εἰς τὴν ὀρθοκείαν, εἰς τὴν ἡθικὴν, καὶ εἰς
τὴν ἐξουσίαν, θέλει ἐπιτρέψῃ τὸ ἐν ἐπιβεβαιωμένον τῇ ἰδίᾳ ὑπογρα-
φῇ, διὰ νὰ τυπώτῃ· μετὰ δὲ τὴν ἐκτύπωσιν θέλει δίδεται πάλιν
τῇ Θεοφιλείᾳ του ἐν τῶν τυπωθέντων βιβλίων, διὰ νὰ κάμνη τὴν ἀ-
κριβῆ σύγκρισιν μετὰ τὸ ἀνὰ χεῖράς του ἕτερον πρωτότυπον· καὶ εὐρῶν
αὐτὸ ἀπαράλλακτον, θέλει δίδῃ τὴν ἀδειαν τῆς πωλήσεως ὑπογε-
γραμμένην παρὰ τῆς Θεοφιλείας του, καὶ ἐσφραγισμένην τῇ ἡμετέρᾳ
Πατριαρχικῇ σφραγίδι, τὴν ὁποῖαν ὁ Τυπογράφος οφείλει νὰ κατα-
χωρῇ εἰς ἕκαστον βιβλίον ὅπου θέλει τυπώσῃ· ἐὰν δ' εἰς τὴν ἀνάγνω-
σιν τοῦ βιβλίου συναντήσῃ ἀπορίας, θέλει τὰς καθυποβάλλῃ εἰς τὴν
Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτων· ἥτις καὶ εἰς καιρὸν ἀ-
νάγκης θέλει συμβουλευεταὶ καὶ ἄλλα ὑποκείμενα πεπαιδευμένα, καὶ
ἐνάρετα, διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀποφάσεις της ασφαλέστεραι, καθὼς θέλα
κάμνη τοῦτο, καὶ εἰς ὅσας ἄλλας ἀπορίας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἤ-
θελε συναντήσῃ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησιαστικὰς, καὶ πνευματι-
κὰς ὑποθέσεις.

B'. Νὰ μὴν ἡμπορῇ κανεὶς βιβλιοπώλος εἰς τὸ εἶπῃ νὰ πωλῇ κά-
ποιον βιβλίον, τὸ ὁποῖον νὰ μὴν ἐμπεριέχῃται εἰς τὸν κατάλογον, τὸν

χειρήσει εἰς σύστασιν καταστήματος παιδείας, ἢ ἀνατροφῆς παιδίων, ἢ κορασιῶν, χωρὶς νὰ γνωστοποιήσῃ πρότερον αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ παρήγοιάσῃ τὸ σχέδιον αὐτοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν τῆς παιδείας, καθὼς μὴτε νὰ παύσῃ κανέν τῶν τοιούτων ἀνευ τῆς εἰδήσεως τοῦ αὐτοῦ Ἐφοροῦ ὅς τις θέλει καθυποβάλλῃ τὰντα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ κρίνῃ, εἰς συμφέρῃ νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν, ἢ εἰάν πρέπει νὰ γένηται τὸ πρᾶγμα οὕτως, ἢ ἄλλως.

Γ. Προσέτι εἰς τὸ ἐξῆς κανέν μέρος νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ δεγθῇ Διδάσκαλον τινά, εἰάν πρότερον δὲν τὸν ἐξετάσῃ κατὰ τὰς διαταγὰς μας, καὶ δὲν τὸν ἐγκρίνῃ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς τῆς παιδείας, καὶ πάλιν οὐδεὶς τῶν ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐνορίαις ἰδιαιτέρων Ἐπιστατῶν, καὶ Ἐφορῶν εἰς τὰ Σχολεῖα, νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξώσῃ Διδάσκαλον τινά, ἀνευ τῆς γνώμης, εἰδήσεως καὶ ἀδείας τοῦ ἐξονομασθέντος Γενικοῦ Ἐφοροῦ· καὶ ὅς τις ἔχει ἀνάγκη Διδασκάλου, θέλει προσρέχῃ εἰς τὴν Ἱερολογιότητά του, διὰ νὰ τῷ προμηθεύσῃ παρομοίως καὶ ὅσοι Διδάσκαλοι ζητοῦσι Σχολεῖα, πρέπει νὰ προσρέχωσιν εἰς τὸν ἴδιον διὰ νὰ τοῖς προμηθεύῃ κατὰ τὴν ἰκανότητά των.

Δ. Ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη ἐν τοῖς Σχολείοις Ἐσθρων, μηδεὶς οὔτε νὰ ἀποβάλληται, οὔτε νὰ ἐκλεγθῇ ἐπιτοπίως, ἀνευ τῆς εἰδήσεως, καὶ γνώμης τοῦ Γενικοῦ Ἐφοροῦ· τῶν δὲ τοιούτων ἐπιτοπίων Ἐφορῶν τὰ χρεῖα περιορίζονται μόνον καὶ μόνον εἰς τὰ ὑλικά τῶν Σχολείων, δηλαδή εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν Διδασκάλων, εἰς τὴν φροντίδα τῶν πόρων, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα ἐφόδια τῶν Σχολείων, χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ ἀποβλέποντα τὴν παιδείαν, τὰ μαθημάτων, τὰ φρονήματα, τὰ ἤθη καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν Διδασκάλων, καὶ μαθητῶν· διότι ταῦτα, ὡς εἶπομεν, ἀνήκουσιν ὅλως διόλου εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν τῆς παιδείας.

Ε. Περὶ δὲ τοῦ κηρύγματος τοῦ Θεοῦ λόγου, ἐπειδὴ βλέπομεν, ὅτι πολλοὶ ἀνάξιοι τοῦ Ἱεροῦ Ἀμβωνος, ἀναβαίνουσιν ἀδικρίτως εἰς ταύτην τὴν Ἱεράν καθέδραν τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς θείας γνώσεως, καὶ φλυαροῦσι, σκανδαλίζοντες τοὺς πιστοὺς, καὶ ἀτιμίζοντες τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον, καθὼς καὶ λαϊκοὶ τινες καὶ παιδάρια, (τὸ ὅποῖον εἶναι πάντῃ ἀπαίσιον, καὶ ξένον τῆς Ἐκκλησίας), διὰ τοῦτο ἀκολουθοῦντες εἰς τοὺς Ἱεροὺς κανόνας, διορίζομεν νὰ μὴ τολμήσῃ τις, ὅχι μόνον νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν Ἱερόν Ἀμβώνα διὰ νὰ κηρύξῃ,

αλ-

ἀλλὰ μὴτε καὶ νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ Ἐκκλησίας, εἰάν δὲν ἔχῃ τὴν ἡμετέραν ἔγγραφον ἀδειαν, ἢ τοὐλάχιστον τοῦ ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτρόπου μας· μόνοι οἱ Ἀρχιερεῖς δύναται, ὅταν θέλωσι, νὰ κηρύξωσιν εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας, χωρὶς ἔγγραφον ἀδειαν, διότι αὐτοὶ, ὡς τοποτηρηταί, καὶ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, κατ' ἐπάγγελμα ἔχουσι ταύτην τὴν ἀδειαν. Οἱ Προεστώτες τῶν Ἐκκλησιῶν ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ ὁμιλῶσι μόνον περὶ δόσκων, καὶ ὅσων ἄλλων ἀποβλέπουσι τὴν Ἐκκλησίαν των· οἱ Ἱεροδιδάκταλοι, ὃ, τε κύριος Βενιαμὴν, καὶ ὁ κύριος Διονύσιος ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ κηρύττωσιν ἀκωλύτως εἰς ὅλας τὰς Ἱεράς Ἐκκλησίας, ὡς διορισθέντες παρ' ἡμῶν· πρὸς δὲ, νὰ καθυμοῦν τοιούτους λόγους, καὶ Πανηγυρικούς· διὸ καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν τούτων, πρέπει νὰ προσρέχωσιν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς τὸν Ὁσιολογιώτατον Δευτερεύοντα κύριον Πλάτωνα, καὶ πρὸς τὸν Ὁσιολογιώτατον κύριον Φιλήμονα τοὺς Ἀγιοταρτάς. Οὐδεὶς λαϊκὸς δὲ ὅποιανδήποτε αἰτίαν νὰ μὴ τολμήσῃ ποτὲ νὰ δοθῇ ἀδεία, ἀλλ' εἰς μόνον τοὺς Ἱερεῖς, καὶ Ἱεροδιακόνους συγχωρεῖται τὸ νὰ ὁμιλῶσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ Ἀμβωνος, οὐχὶ ὅμως ἀνευ ἔγγραφου ἀδείας. Διὸ καὶ ὁ Προεστώτης τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖνα μόνον θέλει συγχωρῇ εἰς αὐτὸν, ὅσα διορίζει ἡ ἀδεία. Ταῦτα καὶ περὶ τοῦ κηρύγματος κρίνοντες ἀναγκαῖα, ἀγαπήμεθα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν φροντίδα καὶ ἐπιστάσιν τοῦ ἰδίου κύριου Εὐσεβίου, ὅς τις ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὡς εἰς τὰ τῆς παιδείας, οὕτω καὶ εἰς τὰ τοῦ κηρύγματος.

§. 7. Ὅθεν ἕκαστος Ἐπίτροπος ταύτης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς, καὶ πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν μέλλομεν πάντοτε νὰ προεδρεύωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ, καὶ νὰ διευθύνωμεν μετὰ τῆς Ἱεράς, ὡς εἴρηται, Συνόδου, θέλει καθυποβάλλῃ τὰ πρακτικά του εἰς πᾶσαν συνέλευσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει γίνεσθαι συχνάκις κατὰ τὰς ὑποθέσεις, καὶ ἐπινομήσας ἕκαστος αὐτῶν ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ, ὅσα ἀποβλέπουσι τὸν κλάδον του κατὰ τὰς ἀποφάσεις. Διὰ ταῦτα καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτοὺς, ὡς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. Οἱ Ἐπίτροποι οὗτοι ἔχουσι πᾶσαν ἀδειαν καὶ ἐλευθερίαν, ὅχι μόνον νὰ συμβουλεύωνται, καὶ νὰ συμβοηθῶνται μεταξὺ των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν των, ἀλλὰ καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἐνίοτε ἄσους ἄλλους συμβου-

Β

θοὺς,

28
θούς, και οίους ἤθελον ἐγκρίνη πρὸς συνεργίαν τῶν καθηκόντων αὐτῶν,
ἐφ' ᾧ και ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὄντας, ἢ ὅταν κραζῶσιν ὑποκειμένον
εἶ, διὰ τὰ τῶ ὁμιλήσῃσι, πάντες ἀρείλουσι γὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτούς,
ὡς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους· διότι δὲν ἀγωνίζονται δι' ἄλλο τί, εἰ μὴ διὰ τὰ
ἐκτελέσωσι τὰς ψυχωφελεῖς ἀποφάσεις μας, και τὰ Ἱερὰ ἡμῶν χρεῖ πρὸς
τὸ συμφέρον τῶν Ὁρθοδόξων. Ὅταν περιέρχονται πρὸς ἐκτελέσειν τῶν
κῦτῶν ὑπουργημάτων, τόσον εἰ πρόκριτοι, ὅσον και οἱ Ἱερεῖς ἐκάστης ἐνο-
ρίας και Ἐκκλησίας, θέλει τοὺς ὑποδέχονται και περιποιούνται, ὡς ἡμᾶς
αὐτούς, ὑπακούοντες αὐτοῖς ἅμα, και χορηγοῦντες τὰ ἀναγκαῖα μέσα τοῦ
να ἐκτελέσωσι τὰ Ἱερὰ τῶν χρεῖ. Ταῦτά εἰσιν, ἅτινα πρὸς τὸ παρὸν
Συνοδικῶς διατάττομεν πρὸς ἀπάντησιν τῶν δεινῶν τῆς Ἐκκλησίας,
και τῆς διασφορᾶς.

§. 8. Ἀγαπητοί! τὰ ἀπαραίτητα χρεῖ μας, τὰ ὅποια ἀναγι-
καίως μᾶς καθυποβάλλουσι εἰς τὴν ἀγρυπνον φροντίδα τῆς πνευμα-
τικῆς σας ὠφελείας, και τῆς καλῆς διατηρήσεως τῶν ἠθικῶν, και
πολιτικῶν ὡς πρὸς τὸ Βασιλείον Κράτος ἀναπορεύτων χρεῖν σας,
μᾶς ὑπηγόρευσαν τὴν σύστασιν ταύτης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτρο-
πῆς, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν τὴν ἐκλογὴν και ἀποκα-
τάσασιν τοιούτων δεδοκιμασμένων, και εὐὐπολήτων παρὰ τῆ Ἐκ-
κλησία ὑποκειμένων, οἷα διατελοῦσι τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα, πρὸς
διατήρησιν τῆς τῶν προγόνων μας Ἱερᾶς Ὁρησκείας, ἀναπληροῦντες
δι' αὐτῶν τὴν ἡμετέραν ἐξ ἀνάγκης ἔλλειψιν· διότι ἄλλως ἀδύνατον
σοχαζόμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν ἐντελῶς τὰ Ἱερὰ ἡμῶν καθικόντα· καθ-
ὄτι γνωρίζομεν, ὅτι ὅστις ἐπιχειρεῖ μόνος τὰ πάντα νὰ πράττη,
ἢ οὐδὲν, ἢ ὀλιγώτατα κατορθώνει· ὁ Ποιμὴν πρέπει εἰς ὅλα νὰ ἐ-
παγρυπνῆ, ὅλα νὰ τὰ μανθάνῃ, και ὅλα νὰ τὰ ἀποφασίζῃ, ἀλλὰ
διὰ νὰ κατορθώσῃ ταῦτα, πρέπει νὰ βοηθῆται και παρ' ἄλλων, συμ-
παραλαμβανομένων εἰς τὰς ἐνεργείας και πράξεις του· ὅπερ και ἐσο-
χάσθημεν, ὅτι θέλομεν ἐπιτύχῃ μετὰ τὴν σύστασιν ταύτης τῆς Ἐκκλη-
σιαστικῆς και Πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς, τοιοῦτοτρόπως διαργανισμέ-
νης, και διευθυνομένης· και ἐπομένως, ὅταν τὰ πράγματα διενερ-
γῶνται μετὰ κοινῆς σκέψεως ἐκ διαφόρων ἀτόμων ὁμοφρόνων, ἐνα-
ρέτων, Θεοσεβῶν και πεπαιδευμένων, τότε λαμβάνουσι τὴν καλῆ-
τέραν ἐκᾶσιν, καθὼς ἢ πείρα καθ' ἐκάστην τὸ ἀποδεικνύει· τότε
μάλιστα και ὁ Κύριος ἡμῶν εὐρίσκειται μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὰς ἀ-
ψευ-

29
ψευδεῖς ὑποσχέσεις του, και ἐπομένως αἱ ἀποφάσεις των, εἶναι ἀπο-
φάσεις αὐτοῦ τοῦ Κυρίου μας. “Ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι
ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.” κατ' αὐτὸν λοιπὸν
τὸν λόγον βλέπομεν, ὅτι και ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν ὑπόσχεται τὸ ἀλὴν-
θασον εἰς ἓνα και μόνον, ἀλλ' εἰς δύο, ἢ τρεῖς, ὅταν συνέρχονται
δι' ἀγάπην του, και διὰ τὸ ὄνομά του, μηδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχοντες,
εἰμὴ τὴν δόξαν του, και τὴν ὠφέλειαν τοῦ πλησίον. Διὰ τοῦτο και
ἡ Ἐκκλησία ἔχει τόσους ὑπουργοὺς, μόνον και μόνον διὰ νὰ καταγι-
νῶνται ἐκτελοῦντες τοιαῦτα ἔργα σωτήρια· εἴθε νὰ εὐρίσκοντο πολ-
λοὶ ἐργάται τοιοῦτοι, διὰ νὰ λαμβάνῃ ἀναλόγως ἢ ἄμπελος τοῦ Κυ-
ρίου τὴν καλιτέραν καλλιέργειαν, και νὰ μὴ μένη ὅλον τὸ βάρος
τῆς πνευματικῆς διοικήσεως εἰς ὀλίγα ἄτομα. Ἀγαπητοί! Γνωρίζον-
τες καλῶς, πόσον πολῦτιμοι εἶναι αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν, και δια-
νοοῦμενοι καθ' ἑαυτοὺς πῶσαν φοβεράν ἀπολογίαν μέλλομεν νὰ δώσω-
μεν μίαν ἡμέραν, ἐὰν δὲν ἀγωνισθῶμεν παντοιοτρόπως μετὰ τὴν θυσίαν
και αὐτῆς τῆς ἰδίας μας ζωῆς, διὰ νὰ τὰς ὀδηγήσωμεν εἰς ὁδοὺς σω-
τηρίους, ἔχομεν ἀπόφασιν σὺν Θεῷ, καθ' ὅσον τὸ δυνατόν, ὄχι μόν-
ον νὰ ἀφιερῶμεν ὀλοτελῶς ἡμεῖς αὐτοὶ εἰς τοιοῦτον ἔργον, ὡς ἀ-
παιτεῖ τὸ Ἱερὸν μας ἐπάγγελμα, ἀλλὰ νὰ παραλάβωμεν εἰς βοήθειαν
και ἄλλους συμβουθοὺς, και συνεργοὺς, ὅσους ἐγκρίνομεν, ὅτι κι-
νοῦνται ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐμπνεοῦν τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγε-
λίου, και εἶναι ἀξιοὶ ὑπουργοὶ τοῦ Ἰησοῦ, τοὺς ὁποῖους και ἀγαπῶ-
μεν, και τιμῶμεν, και σεβόμεθα βλέποντες, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν τοῖς
ἐχάρισε τὰ οὐράνια του δῶρα· διότι ἄλλως, ἠθέλαμεν ζημιώσῃ και
τὸν ἑαυτὸν μας, και τὸ ἡμέτερον ποίμνιον, παροργίζοντες μάλισα
και τὸν ἴδιον Θεὸν μετὰ τὴν ἀμελειαν, ἢ ἀδιαφορίαν τοῦ νὰ μὴν ὠφε-
λώμεθα ἀπὸ τὰ φῶτα, και ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῶν ἀξίων ὑποκειμένων.

§. 9. Τοιαῦτα λοιπὸν φρονοῦντες, γνωστοποιῶμεν εἰς πάντας ἡμᾶς,
τὰ πνευματικὰ ἡμῶν τέχνα, και πρὸς ἡμετέραν ὀδηγίαν, και ἵνα μὴ
σκανδαλισθῆτε, ἐὰν ἀκούσῃτε τινὰς φλυαροὺς σπερμολόγους νὰ κα-
τακρίνωσι ταύτας τὰς πράξεις μας, ὡς νεωτερισμοὺς, και νὰ παρεξη-
γῶσι τοὺς ἀγαθοὺς μας σκοποὺς, και τὰς ψυχωφελεῖς ἐργασίας μας·
τὰ ὅποια δὲν ἀποβλέπουσι εἰς ἄλλο, παρὰ εἰς τὴν ἐντελεστέραν και
ἀσφαλεστέραν ἐκτελέσειν τῶν ἡμετέρων Ἱερῶν ποιμαντικῶν καθηκόν-
των· διότι μετ' ὀλίψιν τῆς καρδιάς μας μανθάνομεν, ὅτι τινὲς τῶν
ἐ-

ἐσταγέλλομένων μὲν ἐξωτερικῶς τὴν Ὁρθοδοξίαν, μὴ δρθῶς δὲ φρονούντων ἐσωτερικῶς διὰ τὴν παντελῆ ἄγνοιαν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνωμότητος ἡμῶν Πίσεως, μὴ εὐχαριστούμενοι νὰ εἶναι τοιοῦτοι μόνων, προσπαθοῦσι πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως νὰ κάμωσι καὶ προσηλύτους τῆς διαφθορᾶς των, τολμῶντες ἀναφανδὸν καὶ ἀναισχύντως, μὲ τῶν σκανδαλοποιῶν εἰς τὰς συνάξεις καὶ συναναστροφάς, νὰ φλυαρῶσιν ἐναντίον τῶν Δογμάτων τῆς Πίσεως, ἐναντίον τῶν εἰθίμων τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, καὶ ἐναντίον τῶν Ἱερῶν παραδόσεων τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Διὰ τοῦτο, ὅσοι ἤθελον τολμήσῃ τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ ἐξῆς, γνωστοποιηθέντες πρὸς ἡμᾶς, θέλει συμβουλευθῶσι πατρικῶς διὰ πρώτην καὶ δευτέραν φοράν νὰ παύσωσι τῶν τοιούτων· καταφρονηταὶ δὲ τῶν συμβουλῶν μας ἀπαδεικνύμενοι, ἀφεύκτως θέλει μᾶς εὐρωσι κριτὰς αὐστηροῦς, καθὼς μᾶς διορίζουσιν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Νόμοι νὰ πολιτευώμεθα μὲ τοὺς τοιοῦτους, καὶ διὰ νὰ προφυλάξωμεν τὸ λοιπὸν ποίμνιον, καὶ διὰ νὰ μὴ γινώμεθα καὶ ἡμεῖς συμμετοχοὶ μὲ τὴν σιωπὴν καὶ ἀδιαφορίαν μας εἰς τὰς παρανομίας των, διότι οἱ τοιοῦτοι κακόφρονες, καὶ σπερμολόγοι, εἶναι οἱ ἀληθινοὶ ἐχθροὶ τοῦ Ἐθνους, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, οἵτινες εὐχονται, καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ εἶναι τὰ πράγματα πάντοτε ἄτακτα, καὶ ἀνευ πινός προνοίας, καὶ ποιμαντικῆς φροντίδος καὶ ἀγρυπνίας, διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰ πονηρὰ των θελήματα· πλὴν ὅσον ὁ Θεὸς εὐδοκεῖ νὰ μένωμεν εἰς τοῦτον τὸν ὑψηλὸν Θρόνον, ὅσον ὁ Θεὸς μᾶς χαρίσῃ ζωὴν καὶ ὑγιείαν, θέλομεν ἀγωνισθῆ νὰ ἐκρίζωσωμεν ταῦτα, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ζιζάνια, τὰ διαφθείροντα τὴν ἀμπελον τοῦ Κυρίου, καὶ διαταράττοντα τὴν κοινὴν ἡμῶν ἡσυχίαν, καὶ διὰ τῶν τοιούτων ἐν ταῖς διαφόροις συναναστροφαῖς σπερμολογιῶν πρόσκομμα γινόμενα εἰς τὰ παρά τῶν ὁμογενῶν μας ὀφειλόμενα χρέη τοῦ πιστοῦ βασιλικίου πρὸς τὴν Θεοθεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένην Κραταίαν Βασιλείαν, καὶ ἐπομένως πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐπιβλαβῆ ἡμῖν καὶ ἐπιζήμια ἀποκαθιστάμενα.

§. 10. Διὰ ταῦτα πάντα λοιπὸν εἴμεθα βέβαια, τέκνα ἡμῶν ἀγαπητὰ, καὶ γνήσια μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἀπάντων εἶναι ὅλος ἐμπλεως χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ὅταν βλέπητε τὸν Πνευματικὸν Ποιμένα σας νὰ λαμβάνῃ τοιαῦτα βάσιμα, καὶ σωτηριῶδη μέτρα πρὸς ζηρηγμὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸς δόξαν

τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς κοινὴν ὑμῶν ὄφελειαν. Συντρέξατε ἅπαντες προθύμως εἰς τοὺς ἀγαθοὺς σκοπούς μας, ἐμφυχῶς τὴν συνδρομὴν καὶ εὐπέθειάν σας τὴν Ποιμαντικὴν ἡμῶν, καὶ γρυπνον πρόνοιαν, δόσατε χεῖρα βοηθείας καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ τοὺς συνεργούς μας, διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ Ἱερὰ ἡμῶν χρέη, ποῖα οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον ἔχουσιν, εἰ μὴ μόνον τὰ ὑμῶν συμφέροντα, τὴν σωτηρίαν ὑμῶν ἀπάντων, καὶ τὴν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ· οὐ ἡ χάρις, καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος οὐν τῶν ἡμῶν εὐχῆ, καὶ εὐλογία, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Μηνὶ Φεβρουαρίῳ· Ἰνδικτιῶνος

+ Ὁ Ἐφέσου Χρῦσανθος.	+ Ὁ Ἡρακλείας Διονύσιος.
+ Ὁ Νικομηδείας Πανάρετος.	+ Ὁ Χαλκηδόνος Ἱερόθεος.
+ Ὁ Δέρκων Γερμανός.	+ Ὁ Θεσσαλονίκης Μελέτιος.
+ Ὁ Ἀμασείας Καλλίνικος.	+ Ὁ Ἰκονίου Σαμουὴλ.
+ Ὁ Λαρίσσης Ἀνθίμος.	+ Ὁ Δράμας Νεόφυτος.
+ Ὁ Ἰωαννίνων Ἰωακείμ.	+ Ὁ Φιλαδελφείας Πανάρετος.
+ Ὁ Κενσεντιλίου Ἀρτέμιος.	+ Ὁ Σοφίας Παῖσιος.
+ Ὁ Ἐρσεκίου Ἰωσήφ.	+ Ὁ Πόσνας Ἀμβρόσιος.
+ Ὁ Δριύνουπόλεως Νεόφυτος.	

